

Spm. nr. 513

Til *justitsministeren* (26/1 81) af:

Niels Andersen (KF):

»Finder ministeren det rimeligt, at man i forbindelse med opsætningen af nye parkeringsskilte går over til symboler i farver og udelader forklarende tekst?«

Begrundelse

I løbet af året skiftes de nuværende parkeringsskilte ud og erstattes af nye med farver og uden forklarende tekst. Dette er ikke rimeligt over for den del af befolkningen, der er farveblind. Mange farveblinde begår sig udmærket i trafikken, men risikerer altså efter det nye system bøder på grund af deres handicap, og dette er helt urimeligt.

Besvarelse (9/2 81):

Justitsministeren (Ole Espersen):

De nye tavler for henholdsvis standsnings- og parkeringsforbud er i overensstemmelse med FN's konvention om vejafmærkning (Wien 1968), som dog endnu ikke er ratificeret af Danmark. De pågældende tavler har i flere år været anvendt i andre lande.

Sundhedsstyrelsen har over for justitsministeriet oplyst, at personer, der lider af den almindelige grøn/rød farveblindhed (knap 3 pct. af befolkningen), ikke vil have vanskeligheder ved at skelne mellem symbolerne for henholdsvis standsnings- og parkeringsforbud. Disse farveblinde vil endvidere være i stand til at opfatte de med rødt angivne tal på undertavlerne, som markerer, at den pågældende restriktion gælder søn- og helligdage.

Det er ikke muligt med sikkerhed at udtale sig for så vidt angår den uhyre sjældne farveblindhed, hvor den farveblinde slet ikke kan opfatte farver. Det er dog overvejende sandsynligt, at også denne kategori af farveblinde vil være i stand til at skelne mellem symbolerne for henholdsvis standsnings- og parkeringsforbud.

Justitsministeriet finder det på denne baggrund ikke betænkeligt at anvende de nye tavler for standsnings- og parkeringsforbud.

Spm. nr. 514

Til *undervisningsministeren* (26/1 81) af:

Keld Andersen (KF):

»Hvornår forventer ministeren at kunne give sin godkendelse af planerne om at starte Sportsskolen i Ålborg?«

Begrundelse

Der har flere gange været lagt op til, at denne sportsskole vil blive etableret. Hver gang har man måttet udskyde starten på grund af undervisningsministerens manglende godkendelse af projektet. Derfor venter såvel initiativtagerne som Ålborg kommune og andre stadig på ministerens afgørelse. Siden efteråret 1980 har man stået klar med elever, lærere og lokaler i Ålborg, og jeg finder det uanstændigt over for initiativtagerne, at man fortsat skal holdes hen i det uvisse, hvorfor det må være rimeligt at forlange, at der nu træffes en afgørelse af undervisningsministeren.

Besvarelse (2/2 81):

Undervisningsministeren (Dorte Bennedsen):

Som planerne om en sportsskole i Ålborg foreligger oplyst for undervisningsministeriet, er der tale om to projekter med samme initiativtagere. Det ene projekt omfatter en kompetencegivende idrætsinstruktøruddannelse, Sportsskolen i Ålborg, der påtænkes etableret som et forsøg, og som der søges støtte til fra ministeriet for kulturelle anliggender og kommunal side. Det andet projekt er en højskole, Ålborg Sportshøjskole, der søges godkendt i undervisningsministeriet i henhold til højskoleloven, men som i det samlede projekt vil komme til at virke som forsøgsprojektets basisdel.

Afgrænsningen mellem de to projekter og i denne forbindelse sigtet med højskolevirksomheden har givet anledning til en del undersøgelser for at afklare planerne nærmere, men det er klart, at ministeriets undersøgelser og overvejelser vil blive fremskyndet mest muligt.

Jeg kan i denne forbindelse oplyse, at vel har spørgsmålet om godkendelse af denne skole været rejst for adskillige år siden, men ideen med det andet af de to projekter – skolens godkendelse som højskole – er af nyere dato, og det er først dette, der bringer undervisningsministeriet direkte ind i billedet.